

הארץ הגדולה

בחנות

באוטובוס

אני מוקהה שמצב רגלו השתרפער !

בטיוויל

“כני, אני צוחק, אני צוחק, צלמי
כבר יי...”

בשלון

גם אחד ממחוזותיו של אוסטריה ווילר נחל פעם כשלון בהזגת הבוכרת. בזאתו מאולם ההזגה פגש המתבר בידיך שאלות להצלחת הערב. “המוחה הצלחה מארד”, אמר ווילר הנאה, “אולם הקהל נכשל לחלווטון.”

תיג'רשות ספורטיבית

במסדרון של בית מלון ידוע באחדו נאסר לא מכבר מיג'יר בריטי ערום לחלווטון, בשעה שדריך אחריו פפה צעריה שהירה לבושה רק בכונתתיליהן וצדרחה במלוא כוחה.

המיג'יר חזה במוגבו והעמד לפניו דין צבאי, אולם זוכה אחרי שניג'רו ציטס את הסעיף הבא של החוק הצבאי הבריטי :

“הקדינים אינם חייבים לבוש מדים בשעה שהם עוסקים בספורט, בתנאי שתלבוסתם תאה מתאימה לספורט שהם עוסקים בו.”

מייבצע מרדכי זי

“אל אלהו! הסתכלי בכביש בשאותה נהוג ו... עזק הנושא לנגה... אני?...” תמה הנגה, “תיתני סבור שאתה נהוג ?.”

ונוח שני לאותה בדיחה :
“אני יכול עוד לסבול זאת”, קרא הנסע לנוגב שוחר בכביש במחירות של 100 ק”מ לשעה. “זה פשוט גורא !”
“עוזם את עיניך, כמווני !” יעוץ המגע.

כלאך מעופף

“הגענו הוא שכל המלאכים עפים ?”
שאלת דבורה הקטנה את האם.
“כן”, אישרה זו.
“אם שמעתי שאבא קרא לעזרות החדרשה מלאך. מתי היא תעוף ?”.
“מחר”, הרגיעה אומה האם.

אהבה נזירות

“אם אסרבי להינsha לי, מות אמות !”
נשבע המאהב הצער. היא סיירבה להיאש לו, וכעבורה שבעים ושתים שנה מות

מצוקת המודרום

המנגל החדש החליט להשילט משם מעת בית הספר. הוא התפרץ לכיתה רעשנית חפס את הנ格尔 הגבורה ביזור בזוויג וסחב אותו למשרדו. “עמדו כאן בפינה !” ציווה. “אני אלמד אותך לדרושים בשעת הלימודים !”.

כעבורה שעירים דקה התיצבנה לפניו משלחת של תלמידי הכיתה. “אדוני המנהלי”, אמר דוברה, “אחרי שלחת את המורה שלנו, האם מותר לנו לлечת לשחק ?”.

החותנת הנצחית

מעשה מעצבים קרה באחד המכפרים. פרדרטו של איכר בעיטה בחותנתו, והוא מתה.

קהל עצום, מרכיבו כלו מגרבים, הופיע לויה. “נוגה שהגברת היתה אהודה מאד על הבירויות”, העיר הוב. “זה מביך לא ראיimi אנשיים מה דיבים בלוליה !”.

“הם לא באו ללויה”, ענה האיכר האבל. “הם באו לקנות את הפרדה”.

זהירות, מוקשים !

אשתו של תחבלן בשפט חיים

דימוקרטיה
“אצלנו שורת דימוקרטיה מושלת”, אמר אנטון לרוטס. “יכול אני לגשת בכל שעה לבית הלבן ולומר לסתורן שהוא חמור, ואיש לא ייעביר לרגע !” תמה הרוטס. “גם אני יכול לגשת בכל עת לקרמלין ולומר לסתאלין שטורמן הוא חמור !”. צבי רפלנסקי, חדרה

בנסיבות חשודות
גברת ייודה וחודיה לידה לא מכבר את ילדה הבוכר. כמה צעירים עזניים נראו באותו שעה מתהלים אנה ואנה לפני שער בית החולים. א. ג. חייא

ニימויים
ראובן : את רוקחת נפלה.
שרה : הלוואי יכולתי לומר זאת גם עלי...
ראובן : תצטרכי רק ללמידה לשקר כמוני.
י. בר-טוב, חייא

עובדות החיים
התדע למה אבא שלך הוא לא אבא של... את ילדה ויש לך אבא של ילדי... דות, ואני ילד ויש לי אבא של ילדים... יונגה כהן, ראליז

להולכדרנג

הצעה לשפט אזהרה להולכי דרג המסתכנים בשמיים בעברם את הכביש :
“אם לא תסתכל היין שאתה שותה חור לך, סופץ שחזור היין שאתה שותה מ... תכל !”.

ג. ג., תל-אביב

במפעדה

הסודע : ארוחה זו אינה טובה אף לחוויה.
המלצר : בבקשה, אדוני — אביה מה אחורה שתאמים לך יותר.
י. בר-טוב, חייא

הובחה ברורה

הילד : אבא, נוכן שהאהבה עיירת ?
הבא : הסתכלי באמך ותיחכה.
שמעואל כהן סירזון, חייא

בפרק של רירה אחת זוכה בעל הבדיחה הנופשת ראשונה במודר זה בדרכות אג גשלוח לטערכ “הגולם הזה”. על המספר יש לציין : “עלגנו וזה הקסן”.